

PETRE ȘTEFĂNESCU-GOANGĂ

A dispărut nu numai un om : un personaj. Un personaj principal al muzicii, al Operei, al vieții noastre muzicale.

Ștefănescu-Goangă !

Acest colos, decupat parcă din Rabelais, avea o voce de miere și vrajă, cu modulații uluitoare. Pantagruel devenea truverul Villon, în sutana de aur a cîntecului.

Inteligent, acid, pînă la extrema limită, cu un haz nebun, fermecător, șuetar, gurmând pînă la legendă, el, un întreg capitol al istoriei muzicii românești, Ștefănescu-Goangă a înregistrat performanțe de olimpiade ale muzicii. Cu lacrima fluturînd discret în prologul din Paiațe, domina furtunile în Olandezul zburător sau purta zimbetul tragic al lui Rigoletto. Pe lîngă marea prețuire și afecțiune pe care i-am purtat-o cu toții, revista „Teatrul”, dincolo de muzică, aduce omagiul interpretului dramatic, al excelentului actor care a fost Goangă, creator de personaje, caractere, dominînd scene nu numai prin voce, ci și prin joc. De altfel, ultima dată, l-am aplaudat, jucînd un rol de proză, în compania unei alte umbre : Birlic, în piesa ce purta numele marelui comic (sau invers). Ne-a părăsit, deci, Goangă, ne vor năpădi amintirile. Sîntem convinși că amintirile nu se vor opri numai pe tărîmul anecdotei sau șuetei (pentru că Goangă va rămîne mereu, și „absent motivat”, la Capșa, Union, Athénée) ; slavă domnului, au rămas, în urmă-i, discuri, benzi de magnetofon, filme T.V., în măsură să „vorbească”, despre marele artist...

Fiîndcă marele profesor care a fost Goangă, va continua să „vorbească” prin elevii lui, atîția de mîna întîia, celebri. Cit privește omul... Cine din cîți l-au avut aproape l-ar putea uita ?

Dați-mi voie să citez din propria noastră revistă, dintr-un sclipitor interviu al maestrului, acordat în decembrie 1969 : „Vreau ca la această vîrstă înaintată, să mai fac dovada că nu am renunțat la cariera pe care, pe vremea cînd cîntam la Bruxelles, tatăl meu n-o vedea realizîndu-se în țara mea... Și să spulber astfel, în același timp, o prejudecată : că numai străinătatea te poate consacra...”.